

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellant,

tegen de uitspraak in zaak no. AWB 07/25951 van de rechtbank
's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Groningen, van 12 juli 2007 in het
geding tussen:

appellant

en

de Staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 23 juni 2007 is appellant in vreemdelingenbewaring gesteld. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 12 juli 2007, verzonden op 13 juli 2007, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Groningen, het daartegen door appellant ingestelde beroep ongegrond verklaard en het verzoek om schadevergoeding afgewezen. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft appellant bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 20 juli 2007, hoger beroep ingesteld. Tevens heeft hij daarbij de Afdeling verzocht hem schadevergoeding toe te kennen. Deze brief is aangehecht.

Bij brief van 26 juli 2007 heeft de Staatssecretaris van Justitie een reactie ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Het verzoek om schadevergoeding dient reeds hierom te worden afgewezen.

2.4. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

- I. bevestigt de aangevallen uitspraak;
- II. wijst het verzoek om schadevergoeding af.

Aldus vastgesteld door mr. S.J.E. Horstink-von Meyenfeldt, Lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. T.N.H. Nguyen, ambtenaar van Staat.

w.g. Horstink-von Meyenfeldt
Lid van de enkelvoudige kamer

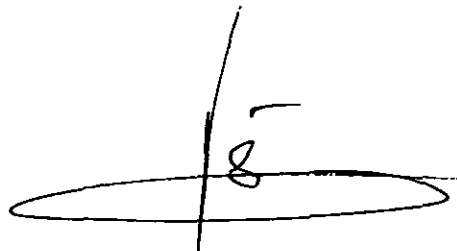
w.g. Nguyen
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 10 augustus 2007

421.

Verzonden: 10 augustus 2007

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line crossing through them.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

14

Model M110-A Muntregel van bewaring

V-nummer :
IND-nummer :

Piketadvocaat : Derksen Tel: 026-3702026

De ondergetekende, zijnde ambtenaar belast met het toezicht op vreemdelingen, dan wel grensbewaking, levert Hulpofficier van Justitie, geleid op artikel 59 Vreemdelingenwet 2000 en de artikelen 245A, B en 5.3 Vreemdelingenbesluit 2000 legt met het oog op de uitzetting aan de vreemdeling, zich noemende:

Achternaam :
Voorna(n)de(n) :
Geboortedatum :
Geslacht : Mannelijk
Geboorteplaats :
Geboorteland : Pakistan
Nationaliteit : Pakistaans

Vreemdeling, zich noemende:	
naam m.d.w.	<u>Huacchoy</u>
unit	<u>33V</u>
datum	<u>26/06/2007</u>
briefnr.	
IND ontvangstdatum	<u>25 JUNI 2007</u>
naam m.d.w.	<u>Dy</u>
unit	<u>33V</u>
datum	<u>27/6/7</u>
ULAD ontvangstdatum	

de maatregel van bewaring op zoals bedoeld in:

- () artikel 59, eerste lid, aanhef en onder a, van de Vreemdelingenwet 2000;
(X) artikel 59, eerste lid, aanhef en onder b, van de Vreemdelingenwet 2000;
(X) aanvraag artikel 1 o van de Vreemdelingenwet 2000
() aanvraag regulier

deze maatregel wordt gevorderd door:

- () het belang van de nationale veiligheid, omdat
(X) het belang van de openbare orde omdat er aanwijzingen zijn om te vermoeden dat de vreemdeling zich aan de uitzetting zal onttrekken, hetgeen blijkt uit het feit dat de vreemdeling:
(X) verdacht wordt van het plegen van een misdrijf
() veroordeeld is terzake misdrijf
() ongewensd verklaard is
(X) niet beschikt over een identiteitspapier als bedoeld in artikel 4.21 van het Vreemdelingenbesluit
(X) zich niet aangemeld heeft bij de korpschef
() zich niet gehouden heeft aan zijn vertrektermijn
() gebruik maakt/maakte van een vuis/vervals document
() zich bedient van een of meerdere aliasen
(X) geen vaste woon-/verblijfplaats heeft
(X) eerder niet rechtmatig in Nederland verbleven heeft
(X) niet beschikt over voldoende middelen van bestaan om in zijn levensonderhoud te voorzien en/of om zijn terugreis te bekostigen
() overige reden(en):

- () wegens toepassing van art. 59, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, omdat de voor terugkeer noodzakelijke bescheiden voorhanden zijn, dan wel binnen korte termijn voorhanden zullen zijn.

Ingevolge artikel 36 van het verdrag van Wenen wordt de opgehouden persoon de mogelijkheid geboden om contact op te nemen met de diplomatieke of consulaire vertegenwoordiging hier te lande.

De maatregel is opgelegd :

Plaats: Zevenaar

Datum: 23-6-2007

Tijd: 15:30 uur

De Minister van Justitie,
namens de Minister,
de hulpofficier van justitie,

W.J.W. Arts,
2e Luitenant der Koninklijke Marechaussee.

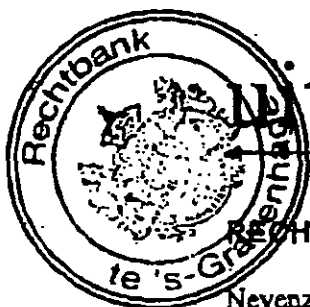
Handtekening:

Een afschrift van deze maatregel is onmiddellijk aan de vreemdeling uitgereikt

Beroep tegen deze maatregel kan schriftelijk worden ingesteld bij de rechtbank te 's-Gravenhage, Centraal Intakebureau vreemdelingenzaken te Haarlem, faxnummer 023 - 5126736. Hierbij dient - bij voorkeur - gebruik te worden gemaakt van het model beroepsschrift, zie www.rechtspraak.nl.

* Slechts invullen bij inbewaringstelling op grond van artikel 59, eerste lid, aanhef en onder a of b, van de Vreemdelingenwet 2000.

AFSCHRIFT

Uitspraak

RECHTBANK 'S-GRAVENHAGE

Nevenzittingsplaats Groningen
Sector Bestuursrecht
Vreemdelingenkamer

Zaaknummer: Awb 07/25951

Uitspraak op het beroep tegen de maatregel van bewaring op grond van artikel 59 van de Vreemdelingenwet 2000 (hierna: Vw 2000), toegepast ten aanzien van de vreemdeling genaamd, althans zich noemende:

geboren op
van Pakistaanse nationaliteit,
V-nummer:
eiser,
gemachtigde: mr. E. Derksen, advocaat te Arnhem.

1. Ontstaan en loop van het geschil

1.1. De Staatssecretaris van Justitie, hierna verweerder, heeft op 23 juni 2007 aan eiser, die in afwachting is van een beslissing zoals bedoeld in artikel 8, aanhef en onder f, g of h, Vw 2000, met het oog op de uitzetting de maatregel van bewaring opgelegd nu de openbare orde zulks vordert (artikel 59, eerste lid, aanhef en onder b, Vw 2000).

1.2. Eiser heeft hier tegen op 25 juni 2007 beroep ingesteld bij de rechtbank.

1.3. Verweerder heeft de op de zaak betrekking hebbende stukken aan de rechtbank toegezonden. De griffier heeft de van verweerder ontvangen stukken aan eiser doorgestuurd en hem in de gelegenheid gesteld nadere gegevens te verstrekken.

1.4. Het beroep is behandeld ter openbare terechtzitting van de rechtbank van 9 juli 2007. Eiser is aldaar in persoon verschenen, bijgestaan door zijn gemachtigde. Voor verweerder is als gemachtigde verschenen D.A. Riezebos.

2. Rechtsoverwegingen

2.1. In deze procedure dient te worden beoordeeld of de toepassing en tenuitvoerlegging van de maatregel van bewaring in overeenstemming zijn met de wet en of deze in redelijkheid bij afweging van alle daarbij betrokken belangen gerechtvaardigd is.

2.2. Eiser heeft de rechtbank verzocht de opheffing van de maatregel te bevelen en schadevergoeding toe te kennen.

2.3. Verweerder heeft geconcludeerd tot ongegrondverklaring van het beroep en tot afwijzing van het verzoek om schadevergoeding.

Zaaknummer: Awb 07/25951.

blad 2

2.4. Eiser is op 22 juni 2007, om 22:16 uur, tijdens een steekproefsgewijs uitgevoerde controle van voertuigen en alle inzittenden in het kader van het Mobiel Toezicht Vreemdelingen door een ambtenaar van de Koninklijke Marechaussee (KMAR) staande gehouden ter vaststelling van de identiteit, nationaliteit en verblijfsrechtelijke positie. Eiser beschikte tijdens de staandehouding niet over een reis- of identiteitsdocument als bedoeld in artikel 4.21 van het Vreemdelingenbesluit 2000 (Vb 2000) en is overgebracht naar een plaats bestemd voor verhoor, alwaar hij na aankomst om 23:10 uur is opgehouden. Op 23 juni 2007 is eiser strafrechtelijk aangehouden. Op 23 juni 2007 heeft eiser een verblijfsvergunning asiël voor bepaalde tijd aangevraagd. Na te zijn gehoord is aan eiser op 23 juni 2007, om 15:30 uur, de maatregel van bewaring opgelegd op grond van artikel 59, eerste lid, aanhef en onder b, Vw 2000.

2.5. De rechtbank is van oordeel dat de procedure leidend tot en de wijze van tenuitvoerlegging van de maatregel van bewaring in overeenstemming zijn met de wet. De bewaring is derhalve niet op die grond onrechtmatig.

2.6. Ingevolge artikel 5.2, eerste lid, Vb 2000 wordt de vreemdeling, voordat hij op grond van artikel 59 Vw 2000 in bewaring wordt gesteld, gehoord.

Ingevolge artikel 5.2, vijfde lid, Vb 2000 wordt aan de vreemdeling tijdig mededeling gedaan van de hem toekomende bevoegdheid zich bij het gehoor te doen bijstaan door zijn raadsman.

2.7. Partijen worden verdeeld gehouden over de vraag of verweerder zich voldoende heeft ingespannen om de rechtsbijstand in te lichten over de voorgenomen inbewaringstelling van eiser. De rechtbank overweegt te dien aanzien als volgt. Uit het proces-verbaal ex artikel 59 Vw 2000, juncto artikel 5.2 Vb 2000, blijkt dat eiser desgevraagd heeft aangegeven een advocaat bij het gehoor te willen, waarna de advocatenpiketdienst op 23 juni 2007, om 09:56 uur, per faxbericht is ingelicht. Uit het bij de gedingstukken gevoegde bevestigingsrapport van het verzenden van de fax blijkt dat bedoelde fax daadwerkelijk op 23 juni 2007, om 09:51 uur, is verzonden. Voorts blijkt uit genoemd proces-verbaal dat het gehoor heeft plaatsgevonden op 23 juni 2007, om 15:15 uur, zonder aanwezigheid van een advocaat, omdat er twee uur zijn verstreken na het inlichten van de advocatenpiketdienst en er geen reactie van die zijde is ontvangen.

2.8. Volgens paragraaf A5/5.3.4.2, derde gedachtenstreepje, Vreemdelingencirculaire 2000 (Vc 2000) – voor zover hier van belang – wordt, indien de vreemdeling wel een advocaat bij het gehoor wenst, zo spoedig als mogelijk de advocatenpiketdienst bij voorkeur per fax ingelicht. Indien binnen twee uur na de verzending van het bericht geen advocaat aanwezig is, kan met het gehoor begonnen worden.

2.9. Uit het voorgaande volgt dat verweerder volgens de in de Vc 2000 voor een geval als het onderhavige neergelegde voorschriften heeft gehandeld. Daarenboven blijkt uit het ter zitting door verweerder overgelegde op ambtsbelofte opgemaakte proces-verbaal dat de dienstdoende luitenant van de KMAR op 23 juni 2007, omstreeks 09:48 uur, - overeenkomstig hetgeen in het desbetreffende ressort kennelijk gebruikelijk is, zo is ook door verweerder ter zitting bevestigd - getracht heeft telefonisch contact op te nemen met het kantoor van de dienstdoende vreemdelingenpiketadvocaat mr. E. Derksen, op het nummer dat op het piketrooster vermeld stond. Dusdoende heeft de KMAR in elk geval, voor zover al nodig, voldoende gedaan om de piketmelding ook telefonisch te doen. Dat de telefoon niet

Zaaknummer: Awb 07/25951

blad 3

werd opgenomen omdat het zaterdag was, doet daaraan niet af.

2.10. Eisers beroep op de zogenoemde "B9-regeling" acht de rechtbank onvoldoende onderbouwd.

2.11. Naar het oordeel van de rechtbank heeft verweerder zich terecht op het standpunt gesteld dat de openbare orde de inbewaringstelling vordert. In de maatregel heeft verweerder het vermoeden van onttrekking aan de uitzetting gebaseerd op de omstandigheden dat eiser verdacht wordt van het plegen van een misdrijf, niet beschikt over een identiteitspapier als bedoeld in artikel 4.21 van het Vb 2000, zich niet aangemeld heeft bij de korpschef, geen vaste woon- of verblijfplaats heeft, eerder niet rechtmatig in Nederland verbleven heeft en niet beschikt over voldoende middelen van bestaan om in zijn levensonderhoud te voorzien en/of om zijn terugreis te bekostigen. Het vermoeden is dan ook gerechtvaardigd dat eiser zich aan de voorgenomen uitzetting zal onttrekken.

2.12. Het voortduren van de bewaring is niet onrechtmatig. Hierbij is van belang dat eiser op 23 juni 2007 een aanvraag om een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd heeft ingediend, op welke aanvraag verweerder eerst dient te beslissen, alvorens over te kunnen gaan tot concrete voorbereidingshandelingen voor de voorgenomen uitzetting.

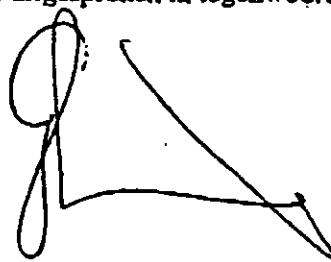
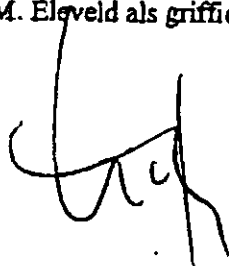
2.13. Gelet op het voorgaande is het beroep ongegrond en bestaat geen aanleiding om schadevergoeding toe te kennen.

3. Beslissing

De rechtbank:

- verklaart het beroep ongegrond;
- wijst het verzoek om schadevergoeding af.

Aldus gegeven door mr. G. Laman en in het openbaar uitgesproken in tegenwoordigheid van H.M. Elveld als griffier op 12 juli 2007.

Tegen deze uitspraak kunnen partijen binnen een week na de datum van verzending van deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (postbus 16113, 2500 BC te 's-Gravenhage) onder vermelding van 'Hoger beroep vreemdelingenzaken'. Ingevolge artikel 85 Vw 2000 dient het beroepschrift één of meer grieven tegen de uitspraak te bevatten. Artikel 6:6 van de Algemene wet bestuursrecht is niet van toepassing.

Afschrift verzonden:

13 JUL 2007

Aan de Afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State
Hoger beroep vreemdelingenzaken
Postbus 16113
2500 BC 'S-GRAVENHAGE

RAAD VAN STATE	
INGENOMEN	
20 JUL 2007	
ZAK	200705098
NR	13
VERZOND OP	5-7

Hoger beroepschrift

Geeft eerbiedig te kennen,

De heer _____ geboren op _____ van Pakistaanse nationaliteit,
verblijvende te _____ t, te dezer zake domicilie kiezende ten kantore van advocaat en procureur
mr. E. Derksen aan de Weverstraat 4B te 6811 EL Arnhem, die bepaaldelijk tot
gevolmachtigde is gesteld en als zodanig zal optreden, zulks met de macht van substitutie;

MACHTIGING

Gelet op het bepaalde in artikel 70 van de Vreemdelingenwet 2000, verklaart ondergetekende,
mr. E. Derksen, advocaat te 6811 EL Arnhem aan de Weverstraat 4B, nadrukkelijk door de
heer _____ bepaaldelijk te zijn gevolmachtigd tot het indienen van een
hoger beroepschrift tegen de uitspraak van de rechtbank Groningen, Awb 07/25951 d.d. 12
juli 2007, verzonden op 13 juli 2007 (produktie 1).

De heer _____ hierna te noemen appellant, kan zich niet verenigen met de uitspraak van de
rechtbank Groningen, noch met de overwegingen die hieraan ten grondslag liggen en wel om de
navolgende redenen.

2578-A

I. Procesverloop

Op 23 juni 2007 is aan appellant de vrijheidsontnemende maatregel ex artikel 59, eerste lid aanhef en onder b, Vw opgelegd.

Tegen de maatregel van bewaring is namens appellant beroep ingesteld.

Bij uitspraak van 12 juli 2007 heeft de rechtbank Groningen het beroep ongegrond verklaard en het verzoek om schadevergoeding afgewezen.

Onderhavig hoger beroepschrift richt zich tegen genoemde uitspraak van de rechtbank Groningen.

II. Grieven

Appellant heeft drie grieven tegen de uitspraak van de rechtbank Groningen d.d. 12 juli 2007.

Grief I

1. De rechtbank overweegt in rechtsoverweging 2.9 van haar uitspraak: *"Uit het voorgaande volgt dat verweerder volgens de in de Vc2000 voor een geval als het onderhavige neergelegde voorschriften heeft gehandeld. Daarenboven blijkt dat uit het ter zitting door verweerder overgelegde op ambtsbelofte opgemaakte proces-verbaal dat de dienstdoende luitenant van de KMAR op 23 juni 2007, omstreeks 9:48 uur, - overeenkomstig hetgeen kennelijk gebruikelijk is in het desbetreffende ressort, zo is ook door verweerder ter zitting bevestigd- getracht heeft telefonisch contact op te nemen met het kantoor van de diensdoende vreemdelingenpiketadvocaat mr. E. Derksen, op het nummer dat op het piketrooster vermeld stond. Dusdoende heeft de KMAR in elk geval, voor zover al nodig, voldoende gedaan om de piketmelding telefonisch te doen. Dat de telefoon vervolgens niet werd opgenomen, omdat het zaterdag was, doet hieraan niet af."*
2. Appellant overweegt dat het in artikel 5.2, vijfde lid, Vreemdelingenbesluit 2000 vastgelegde recht op rechtsbijstand een bijzondere toepassing is van het in artikel 18 van de Grondwet opgenomen recht van een ieder om zich in rechte te doen bijstaan. Appellante benadrukt dat dit grondrecht van bijzonder belang is voor individuen die van hun vrijheid zijn beroofd, zoals ook uitdrukkelijk in de toelichting op artikel 18 Gw is opgenomen: *"De burger behoort in rechte, met name als zijn persoonlijke vrijheid in het*

geding is, zich verzekerd te weten van de mogelijkheid tot het invoeren van bijstand. Hem mag niet worden geweigerd zich te laten bijstaan.”(zie kamerstuk II, 1975-1976, 13873, nr.3,p.8).

3. Appellant is van oordeel dat de dienstdoende luitenant van de KMAR onvoldoende inspanningen heeft verricht om rechtsbijstand te realiseren. Daartoe verwijst appellant naar paragraaf A5/5.3.4.2 van de Vc 2000 waarin is vermeld dat “tijdig” als bedoeld in artikel 5.2, vijfde lid, van het Vb 2000, betekent dat, als de vreemdeling rechtsbijstand bij het gehoor wil, de ambtenaar belast met de grensbewaking of met het toezicht op vreemdelingen zich zodanig dient in te spannen dat die bijstand in redelijkheid gerealiseerd kan worden. In genoemde paragraaf van de Vc worden vier mogelijke situaties geschilderd en op welke wijze aan de inspanningen van de ambtenaar invulling kan worden gegeven. In onderhavig geval heeft de dienstdoende luitenant van de KMAR niet kunnen volstaan met een faxmelding naar de piketcentrale, zoals aangegeven onder c van genoemde paragraaf, daar hij beschikte over het mobiele telefoonnummer van de piketadvocaat en zij door vermelding van het mobiele telefoonnummer op het piketrooster heeft aangegeven bij een piketmelding hierop bereikbaar te zijn (produktie 2).
4. De slotsom moet zijn dat sprake is van schending van artikel 5.2, vijfde lid, van het Vb 2000, niet naleving van de in bovengenoemd beleid vervatte hoofdregel van aanwezigheid van de advocaat bij het gehoor en schending van de inspanningsverplichting om rechtsbijstand gedurende het gehoor voor de inbewaringstelling mogelijk te maken. Appellante is van oordeel dat de schending van het recht op rechtsbijstand gekwalificeerd dient te worden als een ernstige schending van het recht, dit in het onderhavige geval behoeft te leiden tot opheffing van de maatregel van bewaring.

Grief II

5. De rechtbank overweegt in rechtsoverweging 2.9 van haar uitspraak: *“Uit het voorgaande volgt dat verweerder volgens de in de Vc2000 voor een geval als het onderhavige neergelegde voorschriften heeft gehandeld. Daarenboven blijkt dat uit het ter zitting door verweerder overgelegde op ambtsbelofte opgemaakte proces-verbaal dat de dienstdoende luitenant van de KMAR op 23 juni 2007, omstreeks 9:48 uur, - overeenkomstig hetgeen kennelijk gebruikelijk is in het desbetreffende ressort, zo is ook door verweerder ter zitting bevestigd- getracht heeft telefonisch contact op te nemen met het kantoor van de dienstdoende vreemdelingenpiketadvocaat mr. E. Derksen, op het nummer dat op het piketrooster vermeld stond. Dusdoende heeft de KMAR in elk geval, voor zover al nodig,*

voldoende gedaan om de piketmelding telefonisch te doen. Dat de telefoon vervolgens niet werd opgenomen, omdat het zaterdag was, doet hieraan niet af."

6. Appellant kan zich met het vorenstaande niet verenigen en verijst daartoe naar de regeling van de gefinancierde rechtshulp in het ressort Arnhem. In het hofressort Arnhem is een regeling van de gefinancierde rechtshulp op het gebied van het vreemdelingenpiket vastgesteld. Ingevolge het bepaalde in paragraaf 2.3 van de regeling dienen de korpschefs van de regiopolitie van de in het hofressort Arnhem gelegen politieregio's te worden betrokken. In de uitvoeringsregeling is onder het kopje 'de melding aan rechtsbijstandverleners tussen 17.30 en 9.00 uur op werkdagen en tijdens het weekeinde' vermeld dat *'de vreemdelingendienst neemt telefonisch contact op met de in de betreffende regio dienstdoende rechtsbijstandverlener piket en informeert deze omtrent het voorgenomen gehoor tot inbewaringstelling. De dienstdoende piketadvocaat dient bereikbaar te zijn. Tevens worden de stukken gefaxt naar het kantoor van de betreffende rechtsbijstandverlener en naar het bureau van de Raad. Indien met de rechtsbijstandverlener omverhoopt geen contact kan worden gelegd, zoals vermeld onder 6.5 sub c, mag niet met het gehoor tot inbewaringstelling worden gestart.*
7. Appellant stelt zich op het standpunt dat de dienstdoende luitenant van de KMAR niet overeenkomstig het bepaalde in de uitvoeringsregeling heeft gehandeld. De dienstdoende luitenant heeft geen stukken gefaxt naar het kantoor van de piketadvocaat, noch heeft de dienstdoende luitenant telefonisch contact opgenomen met de dienstdoende piketadvocaat op het daarvoor aangegeven telefoonnummer, zoals vermeld op het piketrooster. Met een enkele melding naar het kantoor van de piketadvocaat heeft de dienstdoende luitenant van de KMAR niet kunnen volstaan. Van belang is dat in twee andere bewaringszaken op genoemde dag de vreemdelingendienst wél telefonisch contact heeft gehad met de piketadvocaat op het betreffende mobiele nummer (productie 3).
8. De slotsom moet zijn dat sprake is van schending van artikel 5.2, vijfde lid, van het Vb 2000, niet naleving van de in bovengenoemd beleid vervatte hoofdregel van aanwezigheid van de advocaat bij het gehoor en schending van de inspanningsverplichting om rechtsbijstand gedurende het gehoor voor de inbewaringstelling mogelijk te maken. Appellante is van oordeel dat de schending van het recht op rechtsbijstand gekwalificeerd dient te worden als een ernstige schending van het recht, dit in het onderhavige geval behoeft te leiden tot opheffing van de maatregel van bewaring.

Grief III

9. In overweging 2.10 van de uitspraak overweegt de rechtbank dat appellant het beroep op de zogenoemde 'B9-regeling' onvoldoende heeft onderbouwd. Appellant kan zich met dit oordeel van de rechtbank niet verenigen. Appellant heeft immers uitgebreide verklaringen afgelegd over mevrouw Helen, met opgave van haar verblijfsadres en telefoonnummer, die op grote schaal onder andere documenten van de Immigratie- en Naturalisatiedienst vervalst en daarmee het verblijf van illegale vreemdelingen op het Nederlands grondgebied bevordert. De verklaringen van appellant zijn onder meer opgenomen in het procesverbaal van 23 juni 2007, processtuk 6. Appellant heeft aangegeven aangifte te willen indienen en op deze wijze medewerking te verlenen aan de opsporing en vervolging van deze persoon. Dit had voor de Staatssecretaris aanleiding moeten zijn om aan appellant de bedenktijd ingevolge de B9-regeling aan te bieden. Ten onrechte heeft de rechtbank dit in haar uitspraak miskend.

III. Conclusie

Om alle genoemde redenen verzoekt appellant het hogere beroep gegrond te verklaren, de uitspraak van de rechtbank Groningen van 12 juli 2007 te vernietigen, te bepalen dat de maatregel wordt opgeheven dient te worden opgeheven en aan appellant een schadevergoeding wordt toegekend voor elke dag die zij sinds 23 juni 2007 ten onrechte in bewaring heeft doorgebracht, met veroordeling van de Staatssecretaris in de proceskosten in beide instanties.

Arnhem, 20 juli 2007

mr. E. Derksen

